

нівельюється низькими цінами за відпочинок [3]. Сільський зелений туризм – корисний як для відпочиваючих, так і для господарів – селян, сільських громад, регіонів і держави загалом. Його розвиток сприятиме збереженню селянства як носія української ідентичності, культури і духовності, це додаткові можливості для популяризації української культури [4].

Отже, сільський зелений туризм підвищує рівень зайнятості сільського населення зокрема та економічного розвитку загалом. Сільський відпочинок в Україні за рахунок збереження етнографічної самобутності має набувати національного значення.

Список використаних інформаційних джерел

1. Рутинський М. Й. Сільський туризм : навч. посіб. / М. Й. Рутинський, Ю. В. Зінько. – Київ : Знання, 2015. – С. 251.
2. Бойко Є. О. Роль зеленого туризму в розвитку сільських територій / Є. О. Бойко, О. С. Бойко. // Економіка. Управління. Інновації. – 2016. – № 1 (3). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/bojko.htm. – Назва з екрана.
3. Самолук Н. М. Сільський туризм як перспективний напрям самозайнятості сільського населення [Електронний ресурс] / Н. М. Самолук // Соціально-трудові відносини: теорія та практика. – 2015. – № 2 (4). – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/samoljuk.htm. – Назва з екрана.

РОЗВИТОК ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

*І. В. Шматченко, студентка спеціальності Туризм, група Т-21
О. О. Тараненко, науковий керівник, к. е. н., доцент кафедри
туристичного та готельного бізнесу
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

Здоров'я – найважливіший аспект людського життя. Воно забезпечує тривалість життя, фізичну та розумову працездатність, високий рівень самопочуття. Зважаючи на безперечну важливість здоров'я у житті кожної людини, лікувально-оздоровчий туризм посідає значуще місце з-поміж інших видів туризму.

Лікувально-оздоровчий туризм – спеціалізований вид туризму, спрямований на відновлення здоров'я чи профілактику (попередження) захворювань, метою якого є лікування, оздоровлення, рекреація і відпочинок [1].

Особливостями лікувально-оздоровчого туризму є:

- тривалість перебування, що повинна становити не менше трьох тижнів, незалежно від типу курорту і захворювання, оскільки лише за такий час можна досягти оздоровчого ефекту;
- висока вартість перебування і лікування – звичайне лікування на курортах є дорогим, тому цей вид туризму розрахований на заможних клієнтів, що замовляють індивідуальну програму перебування і лікування;
- вік – як свідчить статистика, на курорти найчастіше їдуть люди старшої вікової групи, хоча останнім часом відпочинок на курортах обирають і люди середнього віку, які страждають недугами. Вибір робиться між курортами, що спеціалізуються на лікуванні конкретного захворювання, і курортами змішаного типу, що загалом зміцнюють здоров'я і сприяють відновленню сил і зняттю стресу.

На сьогоднішній день оздоровчий туризм розвивається практично у всіх регіонах світу і є одним із найпопулярніших напрямків туристичної діяльності. В Україні найсприятливішими місцями для оздоровчого відпочинку є Прикарпаття та Причорномор'я. Одним із найбільш популярних серед прихильників оздоровчого туризму регіонів України є Львівська область.

У Львівській області представлені всі необхідні умови для розвитку лікувально-оздоровчого туризму. Сюди належать сприятливі кліматичні умови, наявні природні мінеральні води, лікувальні грязі, лісові ресурси.

Львівська область займає одне з визначних місць у державі за наявністю лікувально-оздоровчих ресурсів, які представлені 200-ма лікувальними джерелами, лікувальними грязями, найбільшим в Україні родовищем озокериту. З восьми типів мінеральних вод, що застосовуються в бальнеології, в Кьвівській області є сім [2]. На базі цих унікальних ресурсів розвиваються відомі в Україні та за кордоном курорти Трускавець, Східниця, Моршин, Немирів, Великий Любінь, Шкло, де створені умови для профілактики й лікування органів дихання, шлунково-кишкового тракту, нервової та серцево-судинної систем, опорно-рухового апарату. Функціонування цих курортів базується на використанні мінеральної води «Нафтуся» (це мінералізована гідрокарбонатна, магнієво-кальцієва вода). А курорти Немирова і Великого Любєня ще й відомі своїми лікувальними сірководневими водами.

Львівщина є лідером серед усіх областей західноукраїнського регіону за показниками розвитку сфери лікувально-оздоровчого туризму. Так, тут діє 124 санаторно-курортні заклади (4 % загальної кількості в Україні), що у 3–4 рази більше ніж у сусідніх західних областях. Основну частину санаторно-курортних закладів Львівської області складають санаторії (37,9 % від загальної кількості) і бази відпочинку; надають послуги пансіонати з лікуванням, самостійні заклади 1–2 денного перебування, пансіонати відпочинку, санаторії-профілакторії, бальнеогрязе-ікарні і курортні поліклініки [3].

Щороку зростає чисельність іноземних туристів з метою лікування в межах Прикарпатських курортів, а саме з таких країн як Польща, Білорусь, Азербайджан та Молдова.

Таким чином, стан санаторно-курортного комплексу Львівської області свідчить про те, що дана сфера має всі можливості в перспективному розвитку туризму в регіоні. Львівщина завдяки унікальному природно-рекреаційному потенціалу володіє усіма передумовами для відновлення та розвитку санаторно-курортного господарства області.

Список використаних інформаційних джерел

1. Скабара Р. Передумови та основні напрями інвестування санаторно-курортного господарства Львівської області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://confiapv.at.ua/publ/konferenciji_2011/section_5/peredumovi_ta_osnovni_naprjami_investuvannja_sanatorno_kurotnogo_gospodarstva_lvivskoj_oblasti/11-1-0825. – Назва з екрана.
2. Батиченко С. П. Львівщина як осередок розвитку лікувально-оздоровчого туризму в Україні / С. П. Батиченко, Л. В. Мельник, А. Д. Щербань // Молодий вчений. – 2018. – № 10. – С. 452–455.
3. Офіційний сайт лікувально-оздоровчого комплексу «Густань» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://hoteltustan.com.ua/>. – Назва з екрана.

СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРА РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ

Ж. В. Шокотько, студентка спеціальності Туризм, група Т-41
О. О. Тараненко, науковий керівник, к. е. н., доцент кафедри туристичного та готельного бізнесу
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Туризм є однією з високорентабельних галузей економіки, що активно розвивається та сприяє соціально-культурному роз-